

LECTORI BENIVOLO

S. D

IOH. FRID. FISCHERVS AA. M

SCHOLAE THOM. CONR

Quae res impulit me nuper, ut Aeschini Socratici dialogos denuo ederem; ea etiam Anacreontis, suavissimi poetae, Carminum novam editionem adornare coegit. Quippe scriptor Graecus erat quaerendus, quem, per aestivos hosce hibernosque menses, disciplinae nostrae alumnis interpretarer. Quum igitur praeter libros eos, qui superioribus annis vel Ernestii, viri celeberrimi, egregia diuinaque doctrina illustrati, vel etiam a me utcumque explicati, fuissent, reperirem nullum, cuius facilis et bona in tabernis librariis copia esset; ego autem in schola nostra e Latinae linguae auctoribus adhuc Horatium enarrassem: animum induxi poetam Graecum eum, cuius ingenio Venusini musa in Odis maximam partem deberet sua, hoc est, Anacreontem, interpretari, ut, quomodo versandum in imitandis scriptorum veterum locis esset, quatenusque aliena suo premere pede liceret, eo facilius viderent tirones, eiusque adeo Carmina, ut facile possent comparari neque male, ut fit, emerentur, de nouo edere. Sed ante, quam de ipsa hac editione plura dicamus; paucis diluenda videntur esse et infirmanda ea, quae contra nostrum hoc consilium dici posse intellego.

Etenim haud scio, an multi futuri sint, qui contendendum quam maxime elaborandumque aiant in eo, ut